

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 22.11.2018 r.
COM(2018) 764 final

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY I
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO**

**Zharmonizowane normy: zwiększenie przejrzystości i pewności prawa na rzecz w pełni
funkcjonującego jednolitego rynku**

Komisja przedstawiła dziś pierwszą odpowiedź na wniosek Rady Europejskiej z marca 2018 r. o ocenę aktualnego stanu funkcjonowania jednolitego rynku, jak również barier, które należy pokonać, oraz możliwości, które należy wykorzystać, aby rynek ten w pełni realizował swój potencjał¹.

Normalizacja odgrywa ważną rolę w tej ocenie, w szczególności biorąc pod uwagę jej rolę w usuwaniu barier technicznych w handlu. Normy pomagają zapewnić interoperacyjność komplementarnych produktów i usług, ułatwiają wprowadzanie innowacyjnych produktów i docelowo budują zaufanie europejskich konsumentów do jakości produktów i usług oferowanych w Unii. W kontekście szybko postępującego rozwoju technologicznego, cyfryzacji gospodarki europejskiej oraz wyłaniających się trendów gospodarczych i modeli wzrostu normalizacja odgrywa kluczową rolę w zapewnieniu, aby jednolity rynek rozwijał się w sposób dostosowany do przyszłych wyzwań oraz aby europejscy konsumenci i europejskie przedsiębiorstwa mogli czerpać korzyści z takich zmian².

Normy europejskie zastępują potencjalnie sprzeczne normy krajowe we wszystkich państwach członkowskich Unii, dzięki czemu ułatwiają dostęp do rynku tym, którzy je stosują. Tym samym normy przyczyniają się do ciągłego pogłębiania jednolitego rynku. Propagując ściśle dostosowanie norm europejskich i międzynarodowych, Unia Europejska wspiera najlepsze praktyki i zwiększa synergie w globalnych łańcuchach wartości. Poprawia to przepływy handlowe i zwiększa możliwości rozszerzenia skali działalności przez europejskie przedsiębiorstwa.

Dobrze funkcjonujący system normalizacji europejskiej przyczynia się do ogólnego wzrostu gospodarczego oraz wspiera innowacje i globalną konkurencyjność europejskiego przemysłu. Pomaga on również zapewnić osiągnięcie w praktyce poziomów bezpieczeństwa, zdrowia i ochrony konsumentów oraz ochrony środowiska określonych w przepisach Unii³. Przemysł europejski szybko się zmienia w wyniku przyjmowania szeregu innowacyjnych rozwiązań i technologii cyfrowych. Trend ten dotyczy również tradycyjnych sektorów gospodarki. Wszystkie one mają potrzeby wymagające podjęcia działań w zakresie normalizacji, popartych zaawansowanymi normami europejskimi i opracowanych w ramach nowoczesnego i sprawnego systemu normalizacji europejskiej.

Niniejszy komunikat zawiera omówienie funkcjonowania systemu normalizacji europejskiej oraz podsumowanie inicjatyw wprowadzonych w ostatnich latach w celu wsparcia wdrażania rozporządzenia w sprawie normalizacji, również w świetle odpowiedniego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W komunikacie objaśnia się działania podjęte ostatnio przez Komisję celem dalszego udoskonalenia systemu, a także wskazuje konkretne działania, które Komisja podejmie w najbliższej przyszłości, aby zwiększyć skuteczność, przejrzystość i pewność prawa dla podmiotów zaangażowanych w opracowywanie zharmonizowanych norm. Niniejszy komunikat dotyczy zharmonizowanych norm, tj. norm europejskich przyjętych na podstawie wniosku Komisji dotyczącego stosowania unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego⁴.

¹ COM(2018) 772.

² Przykładowo dalszy rozwój gospodarki o obiegu zamkniętym w Unii wymaga ustanowienia wysokich norm jakości dla surowców wtórnych takich jak tworzywa sztuczne czy nawozy z surowców odpadowych.

³ Zharmonizowane normy obejmują również kwestie dotyczące włączenia społecznego, takie jak dostępność. W europejskim akcie w sprawie dostępności wykorzystuje się normy w celu zapewnienia domniemania zgodności.

⁴ Nie dotyczy on innych rodzajów norm, tj. norm międzynarodowych, (niezharmonizowanych) norm europejskich, norm krajowych, specyfikacji technicznych itp.

System normalizacji europejskiej opiera się na partnerstwie publiczno-prywatnym między Komisją a społecznością podmiotów działających w sferze normalizacji. Jego wyjątkowość polega na stosowaniu zharmonizowanych norm. Normy te stają się częścią prawa Unii i, jeżeli są stosowane, zapewniają producentom z całego jednolitego rynku domniemanie zgodności z wymogami przepisów Unii. Daje to użytkownikom zharmonizowanych norm istotną pewność prawa i jest szczególnie ważne w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw, ponieważ umożliwia im wprowadzanie do obrotu produktów zgodnych z przepisami Unii bez ponoszenia dodatkowych kosztów. Tak zwane „nowe ramy prawne” zaprojektowano jako elastyczny system oparty na rynku, bazujący na konsensusie przemysłu, małych i średnich przedsiębiorstw oraz innych głównych zainteresowanych stron, przy jednoczesnym zapewnieniu zgodności produktów spełniających zharmonizowane normy z przepisami Unii.

Stosowanie zharmonizowanych norm zapewnia użytkownikom pewność i stabilność prawa, co zmniejsza koszty ponoszone przez producentów. To z kolei jest istotne dla inwestorów, ale zwiększa również odpowiedzialność publiczną organów regulacyjnych, które muszą odpowiednio nadzorować takie zharmonizowane normy.

Od czasu wejścia w życie w 2013 r. rozporządzenie nr 1025/2012 (zwane dalej „rozporządzeniem w sprawie normalizacji”)⁵ wyznacza główne ramy prawne systemu normalizacji europejskiej, w tym podział obowiązków i zadań zaangażowanych podmiotów. Należy szybko wprowadzić pewne usprawnienia w praktycznym wdrażaniu tych ram, zwłaszcza w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

1. FUNKCJONOWANIE SYSTEMU NORMALIZACJI EUROPEJSKIEJ

Zharmonizowane normy są opracowywane przez jedną z trzech europejskich organizacji normalizacyjnych⁶ na formalny wniosek Komisji („wniosek o normalizację”) w celu wsparcia procesu wdrażania przepisów Unii. We wnioskach o normalizację Komisja określa, czego oczekuje od europejskich organizacji normalizacyjnych. W szczególności wskazuje ona, jakie zharmonizowane normy należy opracować i w jakim terminie. Komisja opracowuje wnioski o normalizację we współpracy z państwami członkowskimi w ramach pluralistycznego i przejrzystego procesu.

Komisja oraz europejskie organizacje normalizacyjne zapewniają, aby proces opracowywania zharmonizowanych norm opierał się na konsensusie, był przejrzysty i pluralistyczny. Komisja przede wszystkim uważnie monitoruje, czy w procesie tym uwzględnia się wkład małych i średnich przedsiębiorstw oraz zainteresowanych stron reprezentujących wszystkie grupy społeczne, w tym konsumentów i pracowników, jak również interesy związane z ochroną środowiska, ponieważ ich wkład podnosi jakość norm. Po opracowaniu zharmonizowanej normy przez europejskie organizacje normalizacyjne Komisja ocenia, czy jest ona zgodna z wymogami odpowiednich przepisów Unii oraz z pierwotnym wnioskiem o normalizację. Jeżeli Komisja uzna, że norma jest zgodna z wnioskiem i przepisami Unii, podejmuje decyzję o opublikowaniu odniesienia do niej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W rezultacie, po podjęciu przez Komisję decyzji o opublikowaniu odniesienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, norma ta będzie wywoływała skutki prawne na mocy odpowiednich przepisów Unii.

⁵ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.

⁶ Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN), Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC) oraz Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI).

Produkty wytwarzane zgodnie ze zharmonizowanymi normami korzystają z domniemania zgodności z odpowiednimi wymogami prawnymi⁷. Stosując zharmonizowane normy, producent może korzystać z uproszczonego procesu oceny zgodności. W ten sposób zharmonizowane normy zmniejszają obciążenie finansowe i administracyjne dla producentów, zwłaszcza małych i średnich przedsiębiorstw, oraz zwiększają pewność prawa w odniesieniu do zgodności produktów z przepisami Unii. Ten skutek prawny i ta pewność prawa są kluczowe dla małych i średnich przedsiębiorstw, ponieważ umożliwiają im wytwarzanie najnowocześniejszych produktów w konkurencyjny sposób⁸.

Komisja musi zatem zwrócić szczególną uwagę na treść zharmonizowanych norm. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej dodatkowo wzmocnił ten wymóg w swoim niedawnym orzecznictwie, w szczególności w wyroku sprawie C-613/14 James Elliott Construction Limited przeciwko Irish Asphalt Limited⁹. W wyroku tym Trybunał wyjaśnił rolę i status prawny zharmonizowanych norm, orzekając, że zharmonizowane normy „stanowią część prawa Unii”, nawet jeżeli zostały opracowane przez niezależne prywatne organizacje, a ich stosowanie jest dobrowolne.

Co więcej, Trybunał wielokrotnie podkreślił obowiązki Komisji w procesie inicjowania i monitorowania zharmonizowanych norm oraz zarządzania nimi. Komisja ma zatem obowiązek dokładnie monitorować proces opracowywania zharmonizowanych norm i oceniać ich zgodność z wymogami określonymi w zharmonizowanych przepisach Unii lub wnioskach o normalizację, aby zapewnić całkowitą zgodność zharmonizowanych norm z mającym zastosowanie prawodawstwem. Obejmuje to nie tylko techniczne aspekty norm, ale również inne elementy rozporządzenia w sprawie normalizacji europejskiej, takie jak to, czy proces opracowywania norm jest pluralistyczny. Zamiarem Komisji jest wypełnianie tych zobowiązań w sposób jak najszybszy i najskuteczniejszy.

2. WDRAŻANIE ROZPORZĄDZENIA W SPRAWIE NORMALIZACJI I ODPOWIEDNIE ORZECZNICTWO

W następstwie wejścia w życie rozporządzenia w sprawie normalizacji w 2013 r.¹⁰ oraz kilku wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej Komisja podjęła szereg inicjatyw mających na celu wsparcie wdrażania ram prawnych oraz poprawę funkcjonowania systemu normalizacji europejskiej w praktyce.

Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie normalizacji¹¹ Komisja przyjęła roczne programy prac Unii w zakresie normalizacji europejskiej, podkreślając znaczenie zharmonizowanych norm, ich skutki prawne (domniemanie zgodności) oraz ich jakość i terminowość. Oprócz planowania prac nad opracowaniem zharmonizowanych norm w programach tych przedstawiono również konkretne propozycje poprawy zarządzania systemem normalizacji europejskiej, takie jak nadanie priorytetu wkładowi finansowemu Unii Europejskiej na rzecz europejskich organizacji normalizacyjnych przeznaczonemu na bezpośrednie wsparcie

⁷ Istnieje wiele innych aktów prawnych Unii, które odzwierciedlają system ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1025/2012, np. rozporządzenie (UE) nr 305/2011 (rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych) i dyrektywa 2001/95/WE (dyrektywa w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów). Dla ułatwienia nie są one rozpatrywane osobno w niniejszym komunikacie. Ogólne rozważania, o których mowa w niniejszym komunikacie, mają jednak również zastosowanie do tych aktów.

⁸ Sektor wyrobów budowlanych podlega istotnym odstępstwom od ogólnych praktyk normalizacyjnych.

⁹ Zob. również na przykład sprawy T-474/15 Global Garden Products i C-630/16 Anstar.

¹⁰ Zastąpiło ono przepisy normalizacyjne dyrektywy 98/34/WE.

¹¹ Art. 8 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.

techniczne w zakresie opracowywania zharmonizowanych norm. Ponadto w rocznych programach prac Unii Komisja udzieliła również jasnych wskazówek europejskim organizacjom normalizacyjnym, aby zwiększyć zaangażowanie małych i średnich przedsiębiorstw oraz zainteresowanych grup społecznych w proces normalizacji europejskiej.

Komisja podjęła również szereg inicjatyw mających na celu zwiększenie przejrzystości i dostępności swojej polityki normalizacyjnej. Aby zapewnić prawidłowe wdrożenie rozporządzenia w sprawie normalizacji, służby Komisji przedstawiły wytyczne dotyczące roli, opracowywania, przyjmowania i realizacji wniosków o normalizację w „Przewodniku po normalizacji europejskiej” z 2015 r.¹². Dokument ten został przygotowany w pełnym partnerstwie i w ścisłej współpracy z europejskimi organizacjami normalizacyjnymi, małymi i średnimi przedsiębiorstwami oraz zainteresowanymi grupami społecznymi, przy udziale państw członkowskich i przemysłu. Komisja opracowała również wspólny wzór formularza służącego do publikacji odniesień do zharmonizowanych norm w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, a także wytyczne z 2016 r. w sprawie weryfikacji warunków publikacji odniesień do zharmonizowanych norm w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej¹³.

Zgodnie ze strategią jednolitego rynku z 2015 r.¹⁴ oraz pakietem normalizacyjnym¹⁵ przyjętym w dniu 1 czerwca 2016 r. Komisja określiła wspólną wizję normalizacji europejskiej we wspólnej inicjatywie dotyczącej normalizacji („wspólna inicjatywa”), ciesząc się poparciem szeregu zainteresowanych stron i wszystkich państw członkowskich. Celem wspólnej inicjatywy jest zapewnienie stałych starań Unii na rzecz modernizacji systemu normalizacji europejskiej w celu utrzymania jego atrakcyjności, dotrzymania kroku zmianom takim jak cyfryzacja dzięki sprawnym, elastycznym i pluralistycznym warunkom ramowym oraz przyspieszenia ustanawiania norm i lepszego ustalania priorytetów w tym zakresie, tak by szybko reagować na potrzeby rynku i użytkowników. Konkretnie działania w ramach wspólnej inicjatywy mają na celu zwiększenie świadomości oraz usprawnienie opracowywania i wdrażania zharmonizowanych norm. We wspólnej inicjatywie analizuje się również rolę norm w podejmowaniu wyzwań związanych z cyfrową transformacją gospodarki. Wspomniana cyfrowa transformacja stwarza potrzebę przyspieszenia transformacji normalizacji europejskiej w celu dostosowania jej do obecnych i przyszłych wyzwań, w szczególności w takich dziedzinach jak internet rzeczy, duże zbiory danych, zaawansowana produkcja, robotyka, drukowanie przestrzenne, technologia łańcucha bloków i sztuczna inteligencja. Nowoczesny, sprawny i pluralistyczny system normalizacji europejskiej, który jest w stanie szybko reagować na rozwój sytuacji, pomoże w przyspieszeniu rozpowszechniania tych nowych technologii.

W 2017 r. Komisja i europejskie organizacje normalizacyjne osiągnęły porozumienie w sprawie wspólnego planu działania dotyczącego kwestii zharmonizowanych norm, do których odniesienia nie są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po wydaniu negatywnej oceny przez Komisję. Kwestia ta została poruszona w ramach platformy REFIT¹⁶, a także przez szereg zainteresowanych stron, ponieważ wpływa ona na poprawne funkcjonowanie systemu normalizacji europejskiej. W odpowiedzi na wyrażone obawy Komisja, we współpracy z europejskimi organizacjami normalizacyjnymi, nadała priorytet

¹²SWD(2015)205 final z dnia 27 października 2015 r., http://ec.europa.eu/growth/single-market/european-standards/vademecum_en

¹³ <http://www.cc.cec/Ares/ext/documentInfoDetails.do?documentId=080166e5ae43cdde>

¹⁴ COM(2015) 550 final.

¹⁵ COM(2016) 358 final.

¹⁶ Opinia platformy REFIT nr XXII.2.b.

szybkiemu zmniejszeniu zaległości związanych z takimi zharmonizowanymi normami. Nadrobienie pozostałych zaległości pozostaje dla Komisji priorytetem.

Pierwsze działanie: Komisja doloży wszelkich starań, aby jak najszybciej wyeliminować pozostałe zaległości.

Aby zapewnić terminowość i efektywność publikowania odniesień do zgodnych zharmonizowanych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, należy jak najszybciej identyfikować pojawiające się problemy w trakcie procesu opracowywania. Komisja ustanowiła zespół konsultantów do takich celów. Konsultanci zapewniają służbom Komisji pomoc techniczną przy ocenie projektów zharmonizowanych norm, dzięki czemu przyczyniają się do dalszego wzmocnienia sprawowanej przez Komisję kontroli nad spójnością zharmonizowanych norm z odpowiednimi przepisami.

Aby zacieśnić współpracę w ramach publiczno-prywatnego partnerstwa na rzecz normalizacji, Komisja i europejskie organizacje normalizacyjne prowadzą regularny, ustrukturyzowany dialog. Przedmiotem tego dialogu są przede wszystkim techniczne i polityczne aspekty normalizacji europejskiej, w tym kwestie związane z jakością zharmonizowanych norm i ich wpływem na przedsiębiorstwa, rynki oraz konsumentów.

Aby propagować większe zaangażowanie współprawodawców w proces ustalania priorytetów w zakresie normalizacji europejskiej, Komisja zorganizowała w czerwcu 2018 r. dialog międzyinstytucjonalny. W dialogu uczestniczyli przedstawiciele wysokiego szczebla instytucji Unii Europejskiej, organizacje normalizacyjne, przedsiębiorstwa (w tym małe i średnie przedsiębiorstwa) oraz inne odpowiednie zainteresowane strony, takie jak konsumenci, pracownicy oraz organizacje działające na rzecz ochrony środowiska. Skoncentrowano się w nim na kwestiach priorytetowych dla procesu opracowywania zharmonizowanych norm oraz na przyszłych priorytetach w tym obszarze, takich jak cyfryzacja i dynamicznie rozwijająca się gospodarka współpracy.

Dialog międzyinstytucjonalny oraz dyskusje prowadzone z głównymi podmiotami uczestniczącymi w systemie normalizacji europejskiej uwidocznily potrzebę dalszego zwiększania pewności prawa w celu zapewnienia jednolitej interpretacji ram legislacyjnych Unii dotyczących normalizacji, w szczególności w świetle rozporządzenia w sprawie normalizacji, orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz wytycznych.

3. DALSZE DZIAŁANIA MAJĄCE NA CELU ZWIĘKSZENIE PRZEJRZYSTOŚCI I WZMOCNIENIE PEWNOŚCI PRAWA ORAZ PRZYSPIESZENIE PRZYJMOWANIA NORM

Komisja uznaje, że mimo iż dokonano znacznych postępów, należy utrzymać starania na rzecz poprawy funkcjonowania systemu normalizacji europejskiej. W tym celu Komisja podejmie szereg specjalnych, natychmiastowych działań, aby jeszcze bardziej zwiększyć przejrzystość i skuteczność procesu normalizacji europejskiej. Wzmocni to pewność prawa dla zainteresowanych stron i użytkowników oraz wyjaśni zadania i obowiązki poszczególnych podmiotów.

Komisja jest w trakcie przeglądu swoich wewnętrznych procesów decyzyjnych w celu usprawnienia procedur publikowania odniesień do zharmonizowanych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*¹⁷. Przegląd ten opiera się na najlepszych praktykach w ramach

¹⁷ Od dnia 1 grudnia 2018 r. Komisja będzie podejmować te decyzje w drodze przyspieszonej procedury pisemnej.

regulaminu wewnętrznego Komisji i zapewni skoordynowane, terminowe i rzetelne przygotowywanie niezbędnych decyzji.

Drugie działanie: Komisja jest w trakcie przeglądu swoich wewnętrznych procesów decyzyjnych w celu usprawnienia procedur publikowania odniesień do zharmonizowanych norm w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Komisja przygotuje wytyczne w celu doprecyzowania zadań i obowiązków poszczególnych podmiotów na wszystkich etapach opracowywania zharmonizowanych norm.

W wytycznych tych, będących uzupełnieniem istniejących dokumentów¹⁸, przede wszystkim zostaną wyjaśnione aspekty merytoryczne i proceduralne nowego formatu wniosku o normalizację, który Komisja opracowuje w celu zapewnienia większej przejrzystości i przewidywalności w opracowywaniu norm. Wyjaśniona zostanie w nich również rola Komisji oraz jej konsultantów-ekspertów. Ponadto dostarczą one dodatkowych wskazówek, aby zwiększyć spójność i szybkość procedury oceny zgodności zharmonizowanych norm we wszystkich odpowiednich sektorach.

Trzecie działanie: W ciągu najbliższych miesięcy Komisja opracuje, w porozumieniu z zainteresowanymi stronami, wytyczne na temat praktycznych aspektów wdrażania rozporządzenia w sprawie normalizacji, zwracając szczególną uwagę na podział zadań i obowiązków w procesie opracowywania zharmonizowanych norm, a także skuteczność i szybkość tego procesu.

Komisja będzie nadal polegać na wkładzie naukowym Wspólnego Centrum Badawczego, a jednocześnie wzmocni – za pośrednictwem niedawno wprowadzonego systemu konsultantów-ekspertów – kontakty z komitetami technicznymi odpowiedzialnymi za opracowywanie norm, aby zapewnić lepszą koordynację na wyższych szczeblach w procesie oceny zharmonizowanych norm, nad którymi pracują obecnie europejskie organizacje normalizacyjne. Celem będzie maksymalizacja szybkości, jakości i dokładności ocen z myślą o podniesieniu jakości procesu oraz zapewnieniu, aby odniesienia do zharmonizowanych norm były jak najszybciej publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Działania będą obejmować:

- wzmocnienie kontaktów między odpowiednimi służbami Komisji odpowiedzialnymi za przepisy zharmonizowane i komitetami technicznymi odpowiedzialnymi za opracowywanie zharmonizowanych norm;
- poszerzenie grona konsultantów-ekspertów i zestawów ich umiejętności, aby zapewnić wiedzę fachową niezbędną do przeprowadzania wysokiej jakości ocen i zagwarantowania odporności systemu;
- udoskonalenie struktury procedur pracy i przydzielania zadań konsultantom-ekspertom;
- skoncentrowanie się na ciągłym przeglądzie jakości wkładu ze strony konsultantów-ekspertów; włączenie programów szkoleniowych dla konsultantów-ekspertów;
- zwiększenie spójności horyzontalnej ocen przez stosowanie uproszczonych wytycznych we wszystkich sektorach;
- odpowiednie zarządzanie możliwymi konfliktami interesów.

¹⁸ Przewodnik po normalizacji, Niebieski przewodnik itp.

Czwarte działanie: Komisja będzie na bieżąco wzmacniać system konsultantów, aby umożliwić szybkie i solidne oceny zharmonizowanych norm oraz terminowe publikowanie odniesień w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

WNIOSEK

System normalizacji europejskiej odgrywa istotną rolę w rozwoju jednolitego rynku. Domniemanie zgodności z odpowiednimi przepisami Unii zapewnia istotną pewność prawa wszystkim użytkownikom norm, a w szczególności małym i średnim przedsiębiorstwom. Rozporządzeniem w sprawie normalizacji, które weszło w życie w 2013 r., wprowadzono nowy podział zadań i obowiązków podmiotów uczestniczących w tym systemie, oparty na partnerstwie publiczno-prywatnym. Ustanowiono w nim również solidne ramy wymogów w zakresie włączenia wszystkich zainteresowanych stron, co umożliwia uwzględnienie w procesie normalizacji interesów małych i średnich przedsiębiorstw, konsumentów i pracowników, a także interesów związanych z ochroną środowiska. Wspólnym celem wszystkich partnerów uczestniczących w systemie normalizacji europejskiej jest zapewnienie jak najskuteczniejszego wdrożenia rozporządzenia w sprawie normalizacji i innych właściwych przepisów unijnych.

Za ocenę europejskich zharmonizowanych norm odpowiada Komisja. Do Komisji należy także zapewnienie, aby normy te spełniały wymogi określone w odpowiednich zharmonizowanych przepisach Unii. W swoim orzecznictwie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej potwierdza znaczenie tego zadania i podkreśla jego skutki prawne.

Mimo że obecny system jest funkcjonalny, Komisja uznaje jednak, że konieczne są dalsze udoskonalenia. Cztery wymienione powyżej działania zostaną niezwłocznie zainicjowane, aby osiągnąć dalsze postępy w zakresie włączenia wszystkich zainteresowanych stron, pewności prawa, przewidywalności i szybkiego osiągnięcia korzyści wynikających ze zharmonizowanych norm dla jednolitego rynku. Innowacje oraz ochrona obywateli i środowiska również stanowią główne cele w tym kontekście. Komisja będzie nadal współpracować ze wszystkimi odpowiednimi partnerami w celu zapewnienia dalszego sukcesu normalizacji europejskiej będącej podstawą w pełni funkcjonującego jednolitego rynku.